

Cal Moliner

Montesquiu

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Carretera de Ribes, 44.

Coordenades:

Latitud: 42.111237011797
Longitud: 2.2073130718921
UTM Est (X): 434466
UTM Nord (Y): 4662431

Classificació

Número de fitxa 08131 - 102
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 4625249DG3642N0001RO

Fitxes associades:

[Rodes de molí de Cal Moliner](#)

[Llinda de Cal Moliner](#)

Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dl., 31/07/2023 - 00:35

Descripció

Edifici d'habitatges situat a la confluència de la Carretera de Ribes amb el Carrer Cal Moliner, la façana principal és la que afronta a la carretera de Ribes, mirant a ponent. Es tracta d'un immoble de planta quadrangular, constituït per planta semisoterrània, planta baixa i dues plantes. La coberta és de teula àrab a quatre vessants, amb un cos que sobresurt a la part central de la teulada, segurament corresponent al badalot d'escala. Aquest volum és cobert també a quatre vessants i coronat amb dos pinacles globulars.

L'immoble està ubicat en una parcel·la en desnivell, fet que determina que l'edifici tingui diferents alçades a les seves façanes, així, la façana posterior, la que mira a llevant, compta amb una planta més.

Els murs de les façanes estan construïts emprant la combinació de pedra i maó. Els panys de mur són de pedra, amb molta presència de còdols de riu; destaquen dues rodes de molí encastades al mur de la façana principal. També hi ha carreus als angles de la façana posterior. Per contra, les cantoneres de la façana principal són de maó massís. Aquest material el trobem a les obertures de l'edifici excepte a la porta principal, que és de carreus als muntants i llinda plana monolítica (hi consta la data 1896 gravada); la resta d'obertures estan emmarcades amb maó massís, formant les llindes i disposats en cadena als muntants.

A la façana principal, coincidint amb la línia dels forjats, hi ha una petita cornisa feta amb maó. L'edifici compta amb una cornisa suportada per uns permòdols, tot fet amb maó massís; a sobre hi ha un voladís de factura recent.

A la façana principal les obertures estan distribuïdes regularment, tres per planta i alineades verticalment. A la planta baixa, trobem la porta al centre i finestres a cada costat; a la planta primera obertures formant balcons de voladís amb barana de barrots de ferro amb volutes al sòcol; al darrer nivell, finestres.

A la façana posterior la distribució d'obertures és menys regular, si que compta amb tres obertures per planta. A les dues plantes inferiors, són finestres i estan alineades verticalment. A la planta primera, trobem dos balcons i una petita finestreta. Al darrer nivell destaca un balcó corregut de certa llargada al que obren dues de les portes i la finestra.

La façana lateral sud té un edifici adossat; mostra algunes obertures que han estat transformades, i compta amb una terrassa al primer pis, i balcons i finestres al segon. A la façana lateral nord hi ha poques obertures i petites.

Observacions:

Adossat a la façana lateral sud de Cal Moliner hi ha un edifici, de planta rectangular allargada i teulada a dues vessants; és només de planta baixa a nivell de carretera i conforma dos habitatges. La façana segueix el mateix patró estilístic que l'edifici de Cal Moliner. El terrat de la planta primera de la façana sud de Cal Moliner es desenvolupa a la coberta d'aquest edifici.

Història

L'edifici és conegut com Cal Moliner, remetent a l'ofici del propietari de la casa, Joan Tubau i Vilageliu, en el moment de la seva construcció, les mateixes inicials que hi ha a la llinda. Es tracta d'un edifici bastit al segle XIX, concretament al 1896 segons consta a la llinda.

El propietari de l'aquell moment, consta que va ser el darrer moliner del molí de Rocafiguera o de la Farga Vella, on es va instal·lar la fàbrica de la Farga de Bebié. La finca del molí es va vendre a Edmond Bebié, fundador de la fàbrica, entorn a 1865. De fet, la darrera matrícula industrial del molí de Rocafiguera és de l'any 1894. Consta que les rodes provenien del molí de Rocafiguera (PAYÀS, S/D: 10).

Bibliografia

-ANGLADA I FREIXER, ALBERT (1994): Història del poble de Montesquiú. Un itinerari per a descriure els fets, els ambients i els personatges d'un singular municipi català. Montesquiú: Ajuntament de Montesquiú.

-CENTRE DE DOCUMENTACIÓ I RECERCA HISTÒRICA DE MONTESQUIU (2004-2014) (2015): Montesquiú, el valor de la gent. Ripoll: Maideu, SL.

-PLADEVALL I FONT, Antoni (1978): Montesquiú. Notícia històrica. En el centenari de la creació de la parròquia. Montesquiú: Parròquia de Montesquiú. Impremta Planàs, Sant Hipòlit de Voltregà.

-MOLINA MORENO, José Antonio (1984): Montesquiú al sud del Ripollès. Ripoll: Maideu.

-PAYÀS I BLASI, M.Àngels Payàs (s/d): La Farga de Bebié, un model de colònia tèxtil", a Taleia. Ripoll. [Consultat en línia: 1/10/2022]

